AMSTERDAMS WEEKBLAD

zaterdag 19 augustus no. 10

Zorg dat je erbij (óók) komt!

ADRES: Keizersstraat 2a 1-hoog . Abonnementen ƒ6,50 per kwartaal, bij vooruitbetaling op gemeente giro F 5160 ten name van Fini van Feggelen, onder vermelding Amsterdams Weekblad. Aan de tot stand koming van dit 10e nummer werkten mee: Ernest Annyas, Albert Blitz, Dicky Breebaart, Hijn Bijnen, Auke Bijlsma, Paul van den B.. ..erg, Finni van Feggelen, Bert Griepink, Herman Padt, Adje Leeflang, Rudi Meijer, Lou van Nimwegen, André de Raaij, Danny Schoen, Otto Schuurman, Frans Toet, Albert Tuijnman, Dik Tuijman, Bert Nienhuis, Tjebbe van Tijen, Otto Valkman en Madeleine de Vries.

de blauwe brug

Verklaring der cijfers bij de voorpagina:

1. Het parkeerverbod op de brug geldt kennelijk niet voor toeristenbussen, zoals op zovele plaatsen in de stad.
2. Naar het nieuwe stadhuis en de gehele omgeving verwoestende meotrobouw.
3. De bank waarvoor verschillende monumenten gesloopt mochten worden. (Do you have 50 cents for me).
4. Diamantslijperij, doet het voorkomen alsof Amsterdam nog steeds een toonaangevende diamantenindustrie heeft.
5. Naar de zojuist aangelegde zeventiende eeuwse tuin, die voor lul in de Amstelstraat ligt.
6. De toeristen bussen op het water.
7. Naar het Zwanenburgwal-hotel.
8. De metro gruispersbuis, die kilometers lang door de oude stad loopt en voor wie langs die route wonen een voortdurende geluidshinder veroorzaakt. (opschrift: gebruik je oren en je ogen, de stad wordt hierdoor uitgezogen).

DE METRO: EEN STIMULEREND GEBEUREN

Aldus de kop boven een artikel van Jan Mastenbroek, hoofd van het Bureau Pers en Voorlichting van de gemeente Amsterdam in het blad Amsterdam Werkt van september 1970. En hij vervolgt:
We hebben met toenemende zorg gezien, hoe in de oostelijke stadsdelen de teruggang zichtbaarder en zichtbaarder werd. Alleen een belangrijke impuls kan dit dreigende gevaar afwenden. De metro blijkt die impuls te zijn".
In het artikel wordt verder meegedeeld, dat ir. de Gier, hoofd van de sector Stadsontwikkeling van Publieke Werken, de investeringen naar aanleiding van de aanleg van de Oostlijn ruwweg schat op één miljard gulden. Gemeentevoorlichter Mastenbroek gaat dan verder:
"Wie wil profiteren van een nieuw stuk infrastructuur moet in het bouwtempo van de overheid meegaan. Dit blijken verscheidene ondernemingen en organisaties goed te begrijpen. Zij haken in en een plotselinge levendige investeringsgeest is het resultaat. Zo werpt de metro voor het stedelijk algemeen belang nu reeds zijn vruchten af".

WONINGSLOOP

Wat die "belangrijke impuls" in het "stedelijk algemeen belang" tot gevolg heeft, niet voor de

VERVOLG PAG 14

SPEELPLAATSEN

Amsterdam telt vele openbare speelplaatsen, van de meest riante tot de meest ellendige.
Zo nu en dan komt de één of andere hoogwaardigheidsbekleder zo'n nieuwe speelgelegenheid openen.
Een paar jaar geleden nog door het afsteken van een kleine toespraak, de laatste tijd zelfs door joviaal een partijtje voetbal met de buurtjeugd.
Afgezien van dit public relations-, werk door de hoogwaardigheidsbekleders, zit er achter deze speelplaatsen nog heel veel ander werk, dat minder naar buiten treedt.
Het Amsterdams Weekblad had hierover kort geleden een gesprek:
"Toen ik hier een paar jaar geleden kwam werken mochten er geen glijbanen op de openbare speelplaatsen geplaatst worden, nu maken we ze toch."
Aan het woord is de heer Andersen van de afdeling Publieke Werken.
In het grote efficiënte gebouw aan de Wibautstraat, waar in al die honderden kamers en tientallen gangen een kinderstem zelden klinkt, werkt hij dagelijks samen met nog 12 andere mensen aan het voorbereiden, ontwerpen en uitvoeren van voornamelijk speelplaatsen en zoals dat heet 'leefbaarheidsvoorzieningen'.
"We zijn eerst begonnen met een zandbakje met een glijbaan, en maken nu ook losse kleine glijbaantjes.
We experimenteren hier in Amsterdam trouwens veel. Binnenkort gaan we Woezels plaatsen, dat zijn grote bont beschilderde plastic fantasiebeesten, die allemaal anders zijn."

GEDEELTE VAN SPEELPLAATS TOLBRUGSTR. KOSTEN RUIM 200.000 GULDEN. IN HET MIDDEN OME KKK.

Hij laat me een paar glanzende grote kleurenfoto's zien, met blozende fleurig geklede kindertjes, die op en onder spiksplinter nieuwe Woezels zitten en vervolgt: "De vrouw die ze bedenkt en maakt heeft overal geprobeerd ze aan de man te brengen, maar in Amsterdam lukte het voor het eerst. Je moet natuurlijk niet teveel van die beesten plaatsen, dan is het niet leuk meer. Uit allerlei andere gemeentes en ook uit het buitenland komen ze hier in Amsterdam kijken naar de speelplaatsen."

Wij Van De Gemeente

"Nu zitten we natuurlijk wel vast in een bepaald stramien, als je je dagelijks met dit soort dingen bezighoudt. Als daar inbreuk op gemaakt wordt doordat een aktiegroep, een wijkcentrum of omwonenden zeggen 'we willen het anders', of zelf met ideeën komen aandragen, vinden wij dat alleen maar gunstig. Sommige ideeën moet je soms wel afwijzen, als er dingen bij zijn die andere mensen overlast aandoen. Zoals in de Pijp met de Govert Flinckstraat, daar kwamen ze met ideeën aandragen als een

TOLBRUGSTRAAT VOOR DE PLAATSING VAN DE SPEELPLAATS

geul in de straat (zodat automobilisten even opschrikken en merken dat er een kinderspeelplaats in de straat is), dat kan je niet maken om de gevaren die er aan zitten (verkeerspolitie is er tegen). Ook was er door een groep in de Pijp een plan gemaakt, waarbij aan de ene kant van het terrein beplanting getekend was, zodat bij voetballen de mensen er geen last van zouden hebben, maar aan de andere kant waren ze dat vergeten, daar wonen ook mensen. Wij van de gemeente zijn er nu om te zorgen dat alle belangen behartigd worden
Over het algemeen hebben wij meer kontakt met aktiegroepen als met wijkcentra, zoals met de groep van de Westelijke Eilanden over een autosleutelplaats bij Bokkinghangen en een vernieuwing van de speelplaats op het Jonkerplein (sinds het kappen van de grote bomen die daar stonden in het begin van de jaren zestig is het daar altijd een troep geweest).
Het komt ook voor dat aktiegroepen met ideeën komen, die zo monotoon zijn, zoals we het zelf nog niet zouden maken. Ze willen dan een zandbakje in het midden, een boompje daar, enzovoorts."

Bezwerings Formules

"Zo'n leefbaarheidsvoorziening kan van alles zijn: een autosleutelplaats, een paar zitbanken voor ouden van dagen, een overdekt dam- en schaakbord in het park of een speelplaats. Ze zijn er sinds 1968, toen is er een nieuw soort subsidieregeling gekomen, in plaats van de oude regeling van 1959.
Het rijk betaalt nu maximaal de helft van de gemaakte kosten. Die regeling geldt voor saneringswijken, waar vroeger geen mogelijkheid was iets te maken, waar door bouwvalligheid gesloopt wordt en open plekken ontstaan. Het geldt niet voor nieuwbouwwijken."

Er wordt een stapeltje overheidsdokumenten voor me ge-

haald, in een grijzige kaft met de titel 'Rijkssubsidieregeling voor werkzaamheden en voorzieningen met betrekking tot Samenlevingsopbouw' (sept.'69). Bij het snel doorbladeren wordt mijn oog zo regelmatig getroffen door woorden als: inspraak, medezeggenschap, welzijn, samenlevingsopbouw en leefmilieu, dat het me bezweringsformules toelijken, waarmee de overheid een dreigend onheil hoopt af te wenden.

Serieproduktie

"In 1971 hebben wij alleen al aan leefbaarheidsvoorzieningen 1,5 miljoen uitgegeven",zegt Andersen," "dit jaar wordt het 2 miljoen. Dat verband,dat u noemt,tussen het toenemen van buurtakties en het tot stand komen van die regeling voor leefbaarheidsvoorzieningen,zie ik niet:die regeling was er eerder. Ik weet het,er worden geen woningen gebouwd,maar uw uitspraak,dat die voorzieningen een doekje voor het bloeden zijn,daar ben ik het niet mee eens."

gelijk",vervolgt Andersen,"maar kijkt u nu eens in dit boek,daar staan betonsegmenten in voor zandbakken.Je kunt er rechthoekige, driehoekige en ronde zandbakken mee maken en dan hebt je het wel gehad.De mallen,om die betonsegmenten te gieten,zijn erg duur; als je een grote bestelling doet en de segmenten in serieproduktie laat maken,wordt het goedkoper. De dingen,die wij hier ontworpen hebben,worden nu door Meteoor Beton over het hele land verkocht. Die houten palen,die we nu overal gebruiken,komen van Bruynzeel,het is kernhout,dat overblijft bij het maken van fineer. De palen kosten ƒ.60,-- per ton, daar zitten er ongeveer 18 in. Voor de jongens,die hier ontwerpen is het leuker om te tekenen als betonsegmenten;je kunt er meer mee doen.De verwerking is wèl duur ik schat de verhouding van de materiaalkosten tot de arbeidskosten,ongeveer 1:10.Het maken van een zaagsnee in een paal kost ƒ.1,25,je gebruikt gauw een paar

SPEELPLAATS RAPENBURG VOOR EN NA. KOSTEN INCLUSIEF SLOOP, BESTRATING EN BEPLANTINGEN F. 30.000,-

"Voor ons komt,bij een speelplaats,de zaak van financiën op de tweede plaats"
Op mijn verzoek worden wat gegevens opgezocht over de prijzen van klimrekken en bouwmaterialen voor speelplaatsen.Het blijkt,dat een alluminium klimboog ƒ.2.000,-- kost(zonder fundering) en een rubbertegel ruim ƒ.6,--.
"ja,als u dat zegt over die eenvormigheid,heeft u natuurlijk wel

honderd palen en dàt telt aan! Toch is niet iedereen tevreden hiermee,zo belde laatst een vrouw uit de Bijlmer op,waar we veel van die houten palen gebruiken, die vroeg:"Krijgen we nu ook eens zo'n leuke betonnen zandbak met een klimboog"?

Kwak Kwaak

VERVOLG PAG. 6

VERVOLG

Kwak

Er worden nog meer foto's gehaald met voorbeelden van leefbaarheidsvoorzieningen:hoe slecht het was en hoe mooi het is geworden. "kijk",zegt Andersen,wijzend op een vriendelijk kijkende man,die omstuwd door kinderen,een meisje helpt op een pony te rijden,"dat is nou Ome Kik van de nieuwe speelplaats aan de Tolbrugstraat in de Kinkerbuurt.Hij is niet in gemeentedienst daar,maar kon niet meer werken,kreeg een uitkering en is, uit zichzelf,daar allerlei dingen op die speelplaats gaan doen.

SPEELPLAATS NIEUWE LELIESTR.

Hij woont er tegenover en houdt op het terrein allemaal dieren:konijnen,kippen en ganzen.De kinderen vinden het prachtig en die speelplaats loopt enorm goed.Vaak zie je dat zo'n speelplaats verwaarloosd wordt door omwonenden,omdat ze er zelf geen belang bij hebben.Kent u de 'vrijheidstuin' in de Nieuwe Leliestraat in de Jordaan,dat is heel leuk begonnen(terrein door buurtbewoners gekraakt en zelf als speeltuin ingericht (1970), maar is nu helemaal verwaterd en ziet er verwaarloosd uit.
De vernielingen door de kinderen, ontstaan door ledigheid,uit pure verveling.Ook de betrokkenheid van de mensen bij het maken van plannen valt vaak tegen.Wij gaan vaak naar vergaderingen in de wijken in onze vrije tijd.Dan kom je helemaal van buiten er naartoe en zitten ze alleen maar te bekvechten dan is het alleen maar 'kwak,kwaak, kwak'.Vaak denk je van tevoren 'nou er zullen wel heel wat mensen zijn' dan zijn alle omwonenden door middel van een circulaire van de vergadering op de hoogte gesteld,en dan zijn er drie mensen van de gemeente plus het groepje mensen,dat het initiatief genomen heeft,verder niemand.
Als er al mensen komen,vallen de resultaten ook vaak tegen,zoals bij de Rijswijkstraat,waar een speeltuin op het dak niet doorging,omdat de omwonenden het niet wilden,of een plan voor een speeltuin bij Bolestein in Buitenveldert,waar,naar aanleiding van een hearing,vrijwel niets meer van het plan overbleef.
Maar er zijn ook leuke dingen,zoals op de Oostelijke Eilanden bij de 2e Leeghwaterstraat,daar bouwen de bewoners zelf een speelplastiek.
De gemeente stelt alleen het hout ervoor beschikbaar.
Er is wel een maquette gemaakt door een architekt van hun,maar die hoeft niet precies nagebouwd te worden,dat is alleen om ergens een soort voorbeeld bij het bouwen te hebben.

Langskomen

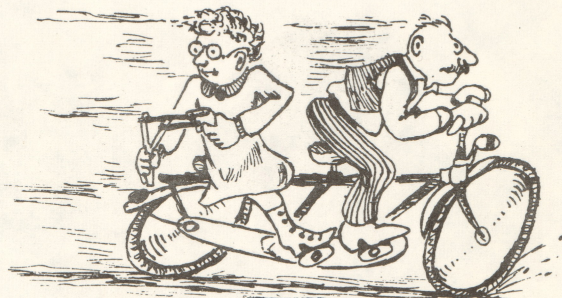
Er is een gemeentelijke commissie, de sportvelden-commissie,die alle ontwerpen bekijkt,die is er verantwoordelijk voor,maar ze hebben zover ik weet,nog nooit Nee gezegd zegd,hoogstens dat een detail gewijzigd moest worden in verband met de veiligheid,zoals een speelbeeld op het Buikslotermeerplein waar ronde gaten in zaten,die moesten groter,anders kon er net een hoofdje van een kind in vast blijven zitten.
Wij hebben het enorm graag,dat mensen dingen zelf ondernemen. Laat ze maar bij ons langs komen als ze voorstellen hebben.
Speelplaatsen vind ik een bittere noodzaak,kinderen moeten hun eigen stekkie hebben om bij elkaar te komen;waar ze zich kunnen uitleven Als er soms een ongeluk op een speelplaats gebeurd,is dat meestal niet zo erg:Beter een ongeluk op een speelplaats dan onder een auto".

*

FIETSGUERILLA

De berichten van het fietsfront maken een mens zo langzamerhand moedeloos. Het stadsbestuur blijft in gebreke zodra het gaat over het volmaaktste vervoermiddel aller tijden. De artikelen in het Amsterdams Weekblad hebben dit nog eens te meer duidelijk gemaakt.

Maar waar komt al het klagen en vragen in verband met onze fiets eigenlijk allemaal op neer? Het gaat om een strijd tussen een onschuldig, gezond vervoermiddel en een in vele opzichten levensgevaarlijk pantservoertuig. Men gaat er echter altijd van uit, dat de fiets hoe dan ook het onderspit zal moeten delven. Op een zesbaans autosnelweg is dit inderdaad ook het geval. Echter in de binnenstad van Amsterdam liggen de zaken anders. De automobilist die zich in het centrum waagt, wordt geteisterd door opstoppingen, éénrichtingsverkeer, gebrek aan parkeerruimte, stoplichten, zenuwaanvallen en de fietser! De fietser heeft hier allemaal niets mee te maken, want binnen de ring van de stadhouderskade enz. is de fietser heer en meester van de straat. De meeste fietsers laten zich ondanks dit feit nog altijd bang maken door het angstaanjagende uiterlijk en gedrag van de auto's. En dit, terwijl de autobezitters als de dood zijn voor krassen, deuken en andere zeer kostbare grappen, die een oude wrakke fiets kan veroorzaken. Het wordt dus tijd, dat de fietser in plaats van vraagt, gaat nemen. Zie de fietsers langs de files razen, zich niets aantrekken van stop-, verbods- en éénrichtingsborden, en hun neus optrekken voor stoplichten, want dit zijn allemaal dingen en regelingen, die ingevoerd zijn met de opkomst van het autoverkeer. Het wordt nu duidelijk, dat de fietser altijd in het voordeel is, zolang hij zich bevindt in het stelsel van straten, stegen en grachten, waaruit de binnenstad bestaat. Ook tegenover het gemotoriseerde politieapparaat, want wat is er

makkelijker dan over de stoep verder te fietsen, terwijl de kever het nakijken heeft. De fietsguerilla is een spel, waarin de fietser altijd wint. *Veel plezier!*

De OPENBARE redactievergadering vindt plaats ZONDAG 20 AUGUSTUS a.s. elf uur 's morgens bij Finie van Feggelen OUDE LOOIERSSTR. 50I elke lezer is welkom!

Hij zei dat de gemeente hem dwong er een eind aan te maken en verzocht ons dit als rektifikatie op te nemen.

NAAR AANLEIDING VAN ONS ARTIKEL IN HET AMSTERDAMS WEEKBLAD NO.9 VAN 12 AUGUSTUS J.L. OVER DE RUSTENBURGERSTRAAT EN DE KUIPERSTRAAT HET VOLGENDE:

de beuk in de rustenburgerstraat.... & de beuk in de kuiperstraat....

de beuk in de rustenburgerstraat....

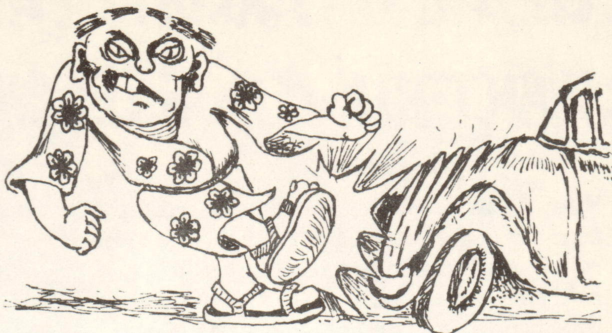
Het Amsterdams Weekblad is telefonies benaderd door de compagnon van de firma Biesheuvel & Co. de heer De Jong.Hij deelde ons mede dat het sloopbevel reeds in maart 1971 door Bouw- en Woningtoezicht was uitgevaardigd.Het feit dat de panden nog overeind gebeleven zijn, is volgens de heer De Jong voortgekomen uit het begrip dat hij voor de situatie heeft.Volgens de heer De Jong was het een koud kunstje geweest om direkt na het uitvaardigen van het sloopbevel het zaakje binnen 4 dagen naar beneden te halen.

de beuk in de kuiperstraat....

Ook belde afgelopen week een heer op die met dreigende stem zei dat hij makelaar Van der Maas was en de belangen van de eigenaar van de betreffende panden in de Kuiperstraat , de heer Tabak, behartigde. Hij deelde ons mee dat het pure nonsens was, wat wij aangaan de de chantage van Tabak hadden vermeld.Met enige nadruk vervolgde hij: "Ik zou eigenlijk graag de heer Stolk over deze zaak spreken.Ik heb in uw blad gelezen dat hij er aan meewerkt.Zoals u misschien weet is de heer Stolk huurder

van èèn van de panden van de heer Tabak en ik dacht dat ik deze affaire het best met hem kon regelen". Wij hebben hem gezegd dit een slechte gedachte te vinden, vooral ook omdat het artikel geheel niet door Stolk geschreven is.

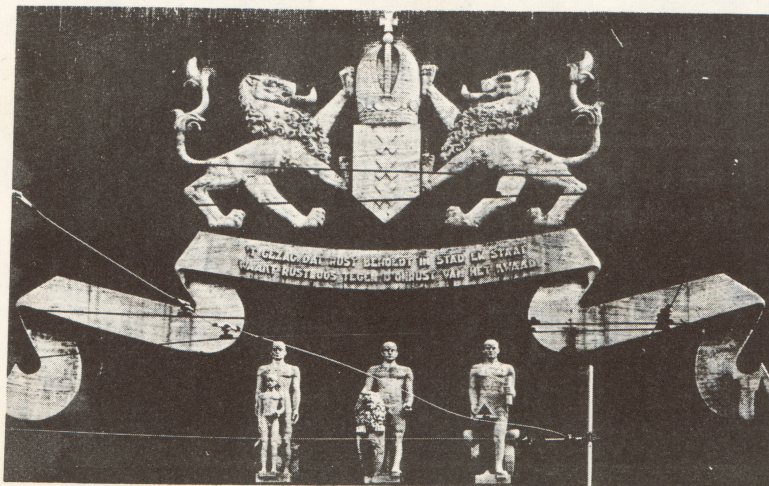

Japan staat bekend als een land met vindingrijke doortastende mensen. Nauwlijks is de luchtverontreiniging in Tokyo tot levensgevaarlijke proporties toegenomen, of de Japanse Elektronica industrie vindt een enorm elektronisch score bord uit, waarop van minuut tot minuut de graad van verontreiniging op drukke punten in de stad af te lezen valt, zodat je kunt zien wanneer het beter is met ademen op te houden.
Als nieuw strijdmiddel tegen de luchtverontreiniging, wordt nu in Tokyo, het eens eveneens in Japan populaire vervoermiddel, de fiets, weer aangeprezen. Opdat het autoverkeer toch niet al te veel door het zich snel uitbreidende fiets verkeer gehinderd zal worden, heeft een slimme planoloog daar, de aanleg van ondergrondse fietstunnels aangeraden. Die tunnels leveren minder ventilatieproblemen op als autotunnels.

'T GEZAG DAT RUST BEHOEDT IN STAD EN STAAT WAAKT RUSTLOOS TEGEN D'ONRUST VAN HET KWAAD

Wie deze regels kent mag zijn vinger opsteken. Wie ze niet kent moet dan maar eens langs het hoofdbureau van politie wandelen. Nà aandachtige bestudering van het met vuil en vogelpoep bedekte gevelreliëf kunnen uw ogen dit krankzinnige versje ontwaren. Allereerst valt natuurlijk de klinkklare nonsens van dit kreupelrijm op. Want hoe kan rust tegen onrust beschermd worden op een rusteloze manier? Wie zaait dan die onrust? Juist, het gezag (dat rust behoedt). Wie snapt daar iets van? En waarom hoofdletters? Omdat wij een germaanse taal spreken? Of omdat de begrippen gezag, stad en staat zo waardevol zijn? Maar onrust en kwaad hebben ook hoofdletters. Dat is dus ook niet duidelijk. Dat die regels onzin zijn begrijpt iedereen, maar wat het meest in het oog springt is, dat die onzin, gebeiteld voor de eeuwigheid, prijkt op de gevel van het stedelijk controleapparaat. Er zijn dus kennelijk mensen die zulke sprookjes serieus nemen.
Zou het socialistische hoofd van politie, Samkalden, deze achterlijke richtlijnen voor het bestuur van een stad ook serieus nemen? Te oordelen naar zijn duister politiebeleid, wel. Er zijn vondelpark- en Damdetachementen zodat de rest van de bevolking opgescheept wordt met militaire dommekrachten, die ingezet worden om kracht te zetten achter besluiten van de gemeenteraad, bv. bij huisuitzettingen of om gasten van het stadsbestuur te beschermen.
Tegen wie? Tegen d'onrust van het kwaad? Nu wordt het versje van de politie iets begrijpelijker, want het Kwaad zijn wij, Amsterdammers, zodra wij niet willen meewerken met de talloze lucratieve plannen van de gemeente.
En wie ziet hoe B&W over de ruggen van de bevolking tekeer gaat met sanering, hotels en metro begrijpt ook ineens wat dat Rusteloos wil zeggen.
En het Gezag? Wat of wie is het gezag? Dat moet dan bestaan uit het groepje mannen die eerste palen slaan voor nutteloze bouwwerken en via Amsterdam een greep doen naar de macht.
De macht om mensen zonder hun medeweten te manipuleren naar het hun goeddunkt.
Het gezag dat rust behoedt
En Amsterdam ondersteboven wroet
Weet niet wat het doet.

Bij Nieuwenweg op de koffie

DE BEWONERS VAN DE PANDEN RUSTENBURGERSTRAAT 46,48 EN 50 WAAROVER U VORIGE WEEK IN HET A'DAMS WEEKBLAD HEBT KUNNEN LEZEN,ZIJN NIET AFGELOPEN MAANDAG UIT HUN HUIS GETROKKEN,ZOALS BOUW- EN WONINGTOEZICHT GEEIST HAD.

Afgezien van het feit,dat de bewoners hun huis niet uit konden,omdat ze geen ander huis hadden,wilden ze er ook niet uit,omdat ze vonden,dat er pas gesloopt mocht worden,als de bouwplannen voor betaalbare woningen klaar zijn en de heiploeg,bij wijze van spreken, klaar staat.
De sloper,die best nog even wilde wachten,maar van BWT moest beginnen,is op zijn dooie gemak aan het slopen gegaan,in ruimtes,die toch niet bewoond werden,om de bewoners nog wat tijd te gunnen om BWT tot andere gedachten te laten komen.

Daarom gingen de bewoners,gesteund door bewoners van de huizen in de Kuipersstraat,waarover ook vorige week in het A.W. geschreven werd,en wat symphatisanten,op de koffie bij Nieuwenweg.

Dinsdagochtend zag Nieuwenweg, die toen net een vergadering op zijn kantoor had,een hele kluit mensen onaangekondigd zijn kantoor binnenlopen.En Nieuwenweg kon er niet aan ontkomen om met de bewoners te praten over de sloop.Hij gaf geen krimp.De panden waren bouwvallig en moesten dus gesloopt worden.En de herhuisvesting,dat was zijn werk niet,zei hij.
Maar wat de bewoners moesten doen,dat was naar wethouder Kuipers bellen en vragen of ze niet konden gaan wonen in dat gebouwtje van de gemeente in de Rustenburgerstraat,dat al 4 jaar leeg staat.
Leuk idee natuurlijk,van Nieuwenweg,maar hij gebruikte het alleen om zijn ongenode gasten de deur uit te krijgen.Die gingen na een paar uur toch,omdat de koffie op was en iets anders niet te halen was in Nieuwenwegs kantoor.
Kuipers zei woensdagmiddag in de raadsvergadering,in antwoord op een mondelinge vraag,dat er nog wel een nota uit zou komen over de huisvesting van mensen,die niet aan de normen voldoen.

Over herhuisvesting van de bewoners van de Rustenburgerstraat deed hij of zijn neus bloedde. Daarom hebben woensdag de woningzoekenden in samenwerking met de aktiegroep "De Zware Pijp" een stuk bedrijfsruimte van de gemeente,dat al 4 jaar leeg stond,op Rustenburgerstraat 15, gevorderd,om erin te gaan wonen.

'T LAND WAAR 'T LEVEN

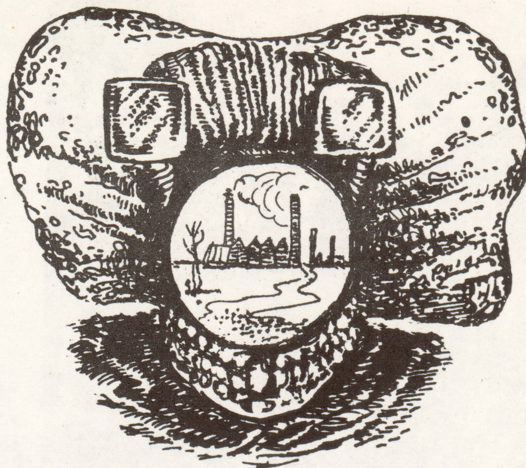
Na enkele jaren achtereen naar het buitenland op vakantie te zijn gegaan, kwam ik dit jaar op de gedachte het eens in eigen land te proberen, omdat ik bedacht, dat er hier nog veel is, waar ik nooit eerder ben geweest.
De keus viel op het zuiden van Zeeland en Vlaanderen. We zouden eerst naar m'n broer gaan in Den Bosch en dan verder langs kleine weggetjes allerlei dorpjes gaan bekijken en vooral zoveel mogelijk langs het water blijven rijden. Met een tentje mee, want daar buiten zouden mooie plekjes genoeg zijn.
Het nieuwe adres van m'n broer moest gezocht worden in een doolhof van flats en gelijkvormige eensgezinzwoningen, waar de mensen zeiden blij te zijn als ze hun eigen deur konden vinden en zodoende niets te maken konden hebben met de deur van m'n broer. Na deze puzzel opgelost, het huis bekeken en de kinderen bewonderd te hebben, lieten we opgelucht alle stadsellende achter ons voor zeker een week.
De eerste aanlegplaats was Ierseke, een echt vissersdorp met een haven, waar de vissersboten droog lagen vanwege de eb. Mosselen werden gelost, netten en touwen gerepareerd, een boot op het werfje aan de kade werd hersteld, meeuwen krijsden, geluid van metaal op metaal en geur van zout en vis. Maar na de eerste enthousiaste waarneming, blijkt dit een soort laatste voorstelling te zijn, want de Oosterschelde gaat dicht, lees je in witgekalkte protesten overal op de muren.
En het geloof, dat het in ons belang zal zijn (volgens Den Haag), ben ik in Amsterdam allang verloren.
Het eiland was verder gauw bekeken, de havens, waar we nog kwamen, waren grotendeels veranderd in luxueuze jachthavens.
Veere was een mooi, hardstikke dood, museum, mooie plekjes waren ingepikt door camping of industrie en de rest was bouwland met bomen, wat goddank nog mooi was om doorheen te rijden.
Vlaanderen dus.

Dwalende door het oude land van Tijl, tussen Brugge en Sluis, kwamen we in Damme. Hier konden we eindelijk rustig rondwandelen, dit was een van die prachtige oude plaatsjes, die ik me aan het begin van de reis had voorgesteld.
Bij een opgraving kwamen we in gesprek met een oudere inwoner van het stadje. Het bleek, dat ze oude zeehaven van Damme, vroeger door de rivier 't Swin met de zee verbonden, aan het blootleggen waren. Napoleon, zo zei hij ons,

GOED IS

had de hele zaak ingepolderd en daarbij ten behoeve van zijn veroveringen het land doorsneden met kanalen, liefst twee naast elkaar. Nu zijn deze kanalen het open riool voor de industrie. Mooie plekjes waren er hier genoeg, maar vanwege de stank gingen we verder.
We zochten toch het water en volgens de kaart was het stuk tussen Terneuzen en Antwerpen nogal leeg. Bovendien, de Westerschelde blijft open, wisten we nu, vanwege de grote stad Antwerpen. We wisten niet genoeg....

want 's morgens, koffiedrinkend in een havenkroegje in Baalhoek ca. 30 km. voorbij Terneuzen, vertelde de eigenaar ons, dat het hele dorp plus een aantal boeren met hun polderland moeten verdwijnen voor een nieuw te graven kanaal, opdat het zich uitbreidende industriegebied van Antwerpen een snellere verbinding zal hebben met de zee. Bovendien is daar in tegenstelling tot de rest van Zeeland, na de watersnoodramp van 1953, aan de dijken niets gedaan in afwachting van dat kanaal, omdat dan die dijken toch verlegd zouden moeten worden. Zodat duizenden mensen sinds die tijd in levensgevaar verkeren!
"We kregen papieren voor inspraak, maar iedereen weet zolangzamerhand dat dat niets betekent, die van Ierseke waren nog in Den Haag aan 't protesteren terwijl met de dam al was begonnen"!
We namen maar een konjakkie bij de koffie en gaven de hoop, op een verkwikkende vakantie op.
Na een paar kilometer zagen we inderdaad in de verte fabriekspijpen boven het landschap en we konden alleen nog maar lachen toen we het verwijzingsbord naar Progil ontdekten. In Amsterdam

aktie voeren tegen Progil, om er dan op je vakantie weer mee geconfronteerd te worden!
Voorbij Antwerpen hebben we het nog even geprobeerd, die leuke kleine weggetjes, maar bij het dorp Maria ter Heide (wie heeft daar ooit van gehoord) werden de mensen vergiftigd door de afval van Bayer!

VERVOLG PAG. 14

We gaven het op. Je zit nergens meer goed.
Neem de snelweg, mensen. Rust uit op die hygiëniese campings vlak aan de snelweg, met alle comfort en kampwinkel. Dan heb je, buiten het lawaai -en dat went wel- nergens last van.

[redacted]

Uit welingelichte bron vernamen wij deze week dat bij de Keuringsdienst van Waren een klacht is ingediend tegen Smits Restaurants, wegens het geven van bedorven eten aan het restaurant personeel op de Floriade.

VERVOLG VAN PAGINA 2

"economie van de stad" maar voor de gewone Amsterdamse bevolking, wordt duidelijk uit de volgende cijfers:

Het "bouwen in het bouwtempo van de overheid" heeft van 1957 t/m 1971 geleid tot de volgende sloop.

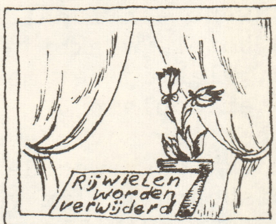
In de Valkenburgerstraat voor het IJtunneltracé: 119 woningen en 37 bedrijven.
In de Weesperstraat voor autoweg en metro: 415 woningen en 126 bedrijven.
Op het Waterlooplein voor het toekomstige stadhuis en voor de metro 137 woningen en 70 bedrijven.
In de Nieuwmarktbuurt voor metro en autoweg 227 woningen en 110 bedrijven.
Bij de Latjesbrug voor het verkeer 57 woningen en 8 bedrijven.
Voor de universiteit in het oostelijk stadsdeel 183 woningen en 44 bedrijven.
In de hele binnenstad voor verkeer en metro: 2131 woningen en 696 bedrijven. Vanaf 1957 zijn er door Publieke Werken in de oostelijke binnenstad meer woningen gesloopt dan er tijdens de 2e wereldoorlog door oorlogsschade in de Jodenbuurt verloren zijn gegaan. (1239 woningen). De bevolking van de voormalige Jodenbuurt en omstreken is na de oorlog, tussen 1950 en 1971, gehalveerd. De "belangrijke impuls van de metro" leidde er verder toe dat de achteruitgang van het vloeroppervlak voor wonen sinds 1960 in de Nieuwmarktbuurt 3 x zo groot is als in de hele binnenstad en de achteruitgang in wijk G (Uilenburg, Valkenburg en Waterlooplein) zelfs 4 x zo groot.

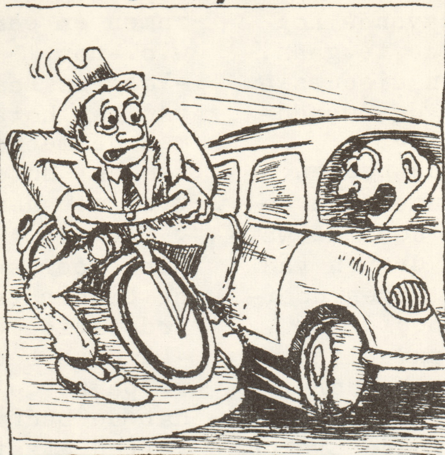
P.W. GAAT DOOR

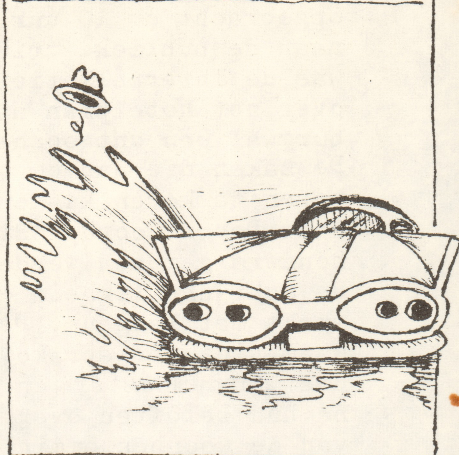
En dit is pas het begin. In de Nieuwmarktbuurt moeten nog meer dan 240 woningen gesloopt worden voor de metro. Voor de uitvoering van het bestemmingsplan Weesperstraat-Amstel zullen ook vele betaalbare woningen moeten verdwijnen. Voor de grootste aantaster van de oostelijke binnenstad, de universiteit, zullen nog vele honderden betaalbare woningen tegen de grond moeten (Uilenburg, Sarphatistraat).
Langs de metroroute treedt een cityvorming van schrikwekkende omvang op (kantoren, banken, hotels De woningsloop voor het hotel in de Nieuwe Hoogstraat, waarvoor al een bouwvergunning is afgegeven, is al gebeurd. De gemeenteraad moet nog beslissen over de bouw van een hotel van 500 bedden aan de Zwanenburgwal, waarvoor naast een aantal bedrijfsgebouwen nog eens zo'n 15 woningen moeten worden afgebroken. Ook voor de Jodenbreestraat bestaan hotelplannen.

Inderdaad: De metro, een stimulerend gebeuren.

Pak de Fiets
praktisch
&
betrouwbaar...!

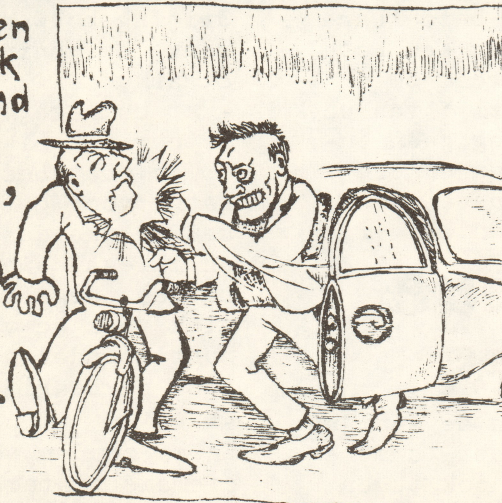

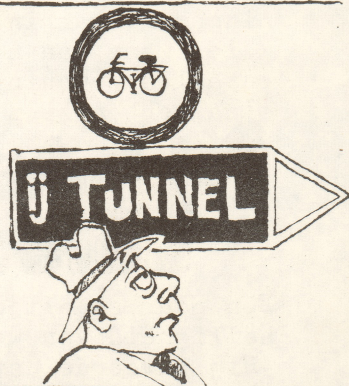

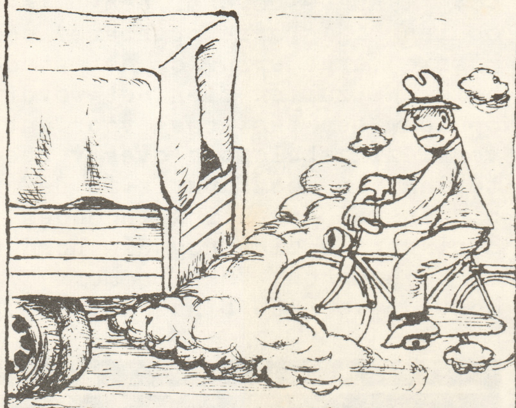

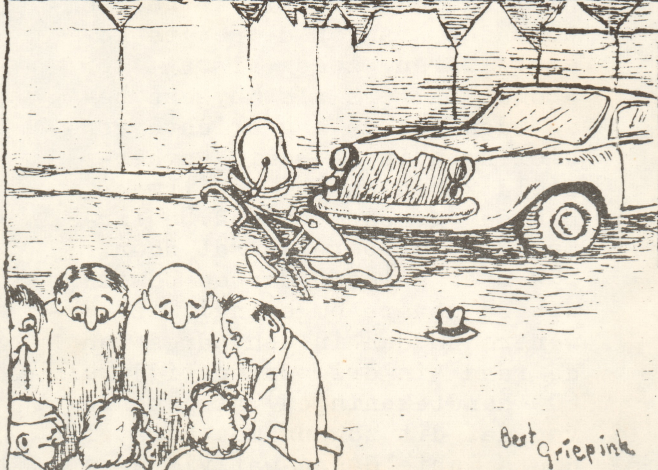
Van overspannen zenuwen, vaak zo kenmerkend voor automobilisten, heeft de fietser geen weet.

....

ZWANENBURGWAL

Voor de bewoners die de moed hadden opgebracht om 10 uur savonds nog naar de publieke tribune te gaan, was de interpellatie en discussie over het hotelplan aan de Zwanenburgwal een ontgoocheling.
De zaken die aan de orde hadden behoren te komen kwamen niet aan de orde.De antwoorden die door de wethouders gegeven werden dropen van de schijnheiligheid en waren doorspekt met leugens. De hoofdzaak kwam niet ter sprake, namenlijk hoe Burgemeester en Wethouders na hun beloften over verbeteren van de woonbestemming in de binnenstad en Nieuwmarktbuurt, het in hun hoofd halen goede betaalbare woningen te slopen voor een hotel, waar niemand in Amsterdam om vraagt.En dat in een tijd van woningnood, waarin we nog geen enkele, maar dan nog geen enkele betaalbare woning in de binnenstad hebben zien bouwen.

Schijnheilige Lammers

Een paar staaltjes van de schijnheiligheid van wethouder Lammers:
-Hij beweerde dat B&W ook tegen het aanrichten van vernielingen in woningen waren. Over het feit dat het college van B&W maandenlang niets deed tegen deze vernielingen, hoewel ze er door omwonenden van op de hoogte gesteld waren, zweeg hij.
-Zowel Lammers als Kuypers beweerden dat de aangerichte vernielingen in de woningen hersteld waren en dat de firma hen dat geschreven had.De firma (N.V. Grobura) wordt door B&W meer geloofd dan de bewoners uit de naaste omgeving! Deze bewoners hadden in een adres aan de raad (in drie dagen tijd ruim 600 handtekeningen) al geschreven dat dit zogenaamde herstel niets inhield dan wat vitrages voor de eerst dichtgetimmerde ramen en een enkele vernieuwde w.c.-pot.
-Volgens Lammers had de plaats van het hotel niets te maken met de metro.De Klerk, architekt van het hotel zei in een interview met het Parool (6 juli j.l.) : "Het is trouwens een ideale plek voor een hotel, vlakbij de binnenstad, vlakbij het metrostation Waterlooplein".
-Lammers had het weer over"een verpauperde hoek" en beweerde dat de bedrijfsbebouwing in vervallen staat verkeerde.Alle twee leugens (de woningen en de bedrijfsgebouwen verkeren volgens Bouw- en Woningtoezicht in goede staat).
-Het college van B&W zei dat ze natuurlijk niet vooruit liepen op de raadsbeslissing. Ze vergaten voor het gemak maar even dat ze maandenlang vernielingen en illegale woningonttrekking hadden toegelaten en bovendien vlak voor de vakantie op het punt stonden een sloopvergunning voor de bedrijfsbebouwing af te geven.
En zo zouden we kunnen doorgaan: niemand tikte het college voor bovenstaande zaken op de vingers. Niemand uitgezonderd Hakkenberg vond het nodig in te gaan op verwijten en bezwaren in de aan de raad gezonden uitvoerige adressen De zaak is voorlopig uitgesteld tot 31 augustus naar een (misschien bij gratie openbare) commissie vergadering op het stadhuis. We zullen zien.Het wordt opnieuw een test-case voor wat verkiezingsbeloftes over verbetering van woonfunktie in de binnenstad eigenlijk inhouden.
Herinnert u zich nog die borden op de bruggen: "Han Lammers Komt Op voor de Binnenstad" ?